

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

27. Qualiter virtus Domini Sueonibus patefacta sit, & ipsi vota spontanea
Domino promiserint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

CAPVT XXVII.

Qualiter virtus Domini Sueonibus patefacta sit, & ipsi vota spontanea Domino promiserint.

Hodie dicitur Cur-land.

Nec prætereundum videtur, qualiter virtus Domini post hanc profectioem iam dictis Sueonibus patefacta sit. Gensenim quædam ab eis longè posita, vocata Chor, Sueonum Principatui olim subiecta fuerat; sed iam tunc diu erat, quòd rebellando eis subijci dedignabatur. Denique Dani hoc scientes tempore suprascripto, quòd Dominus Episcopus iam in partes Sueonum aduenerat, nauium congregatâ multitudine ad eandem perrexerunt patriam, volentes & bona eorû diripere, & sibi eos subiugare. Regnum verò ipsum 5, habet ciuitates. Populi itaque inibi manentes, cognito eorum aduentu, conglobati in vnum, cœpère viriliter resistere, & sua defendere: datâque sibi victoriâ, medietate populi Danorû cæde prostratâ, medias quoque naues eorum diripuerunt, auro & argêto, spolijsque multis ab eis acceptis. Quod audiens prædictus Rex Oleph, & populi Sueonum, volentes sibi nomen aquirere, quòd facere possent quæ Dani non fecerunt, & quia sibi etiam antea fuerant subiecti, innumerabili congregato exercitu, ad quandam urbem Regni ipsorum, vocatam Seburg, improuisè adeuntes, penitus illam deuastando & spoliando

*Seburg
urbs.*

liando succederent. Exinde confortati animo dimissis nauibus, iter quinque dierum arripientes, ad illam urbem, quæ Apulia dicebatur, properabant. Cùm itaq; illò aduenissent, isti à foris urbem debellare, illi deintus cœpère viriliter repugnare. Sicq̄ue transierunt dies octo, vt omni die à manè vsque ad vesperam bello instarent, & multi hinc & inde caderent; neutra tamen pars victoriam haberet. Cùm iam noua die populus Sueonum diutina cæde fatigatus cœpit angustari, & timido corde hoc solum cogitare, quomodo inde euaderet: hic, inquiunt, non proficimus, & naues nostræ longius ablunt. Cùm ergo quid agerent omninò nescirent, quærendum sortibus statuerunt, vtrum Dijeorum eis vellent auxiliari, vt vel victoriam caperent, vel viui inde euaderent. Missis itaque sortibus, neminem Deorum qui eis subsidio vellent esse intenerunt. Quod cùm nunciaretur in populo, vlulatus & gemitus immensus exortus est in castris, omnisq̄ue virtus ab eis recessit: Quid, inquiunt, infelices acturi sumus? Dij recesserunt à nobis, quò fugiemus? Ecce naues nostræ longius sunt positæ, fugientibusq̄ue nobis isti insequentes ad internecionem nos delebunt. Cùm itaque in tantâ essent angustia positi, quidam negociatores memores doctrinæ Domni Episcopi cœperunt dicere: Deus Christianorum multotiens ad se clamantibus auxiliatur, & potentissimus est in adiuuando:

Quæra-

*Apulia
urbs.*

Suedi à falsis suis Dijs destituti, à Christo adiuuandi.

Quæramus an ipse nobiscum esse velit, & vota ei placita spondeamus. Omniumque rogatu simplici missa est fors, & inuentum est quod eis Christus vellet auxiliari. Quod cum publice cunctis annunciatum esset, omnium corda ita subito roborata sunt, ut confestim ad urbem expugnandam intrepidi vellent accedere; Quid, inquit, nobis formidandum, quid uere pauendum est? Christus est nobiscum; pugnemus & viriliter agamus, nihil nobis obstare poterit. Nec deerit nobis certa victoria, quia potentissimum Deorum adiutorem habemus. Cumque in circuitu astantes, pugnam inire vellent, ab his qui intrinsecus erant postulatū est, ut copia eis daretur loquendi. Quod cum Rex Sueonum annuisset illis, subsecuti sunt. Nobis iam pax magis placet, quam pugna, & fœdus vobiscum inire cupimus. Et primò quidem quicquid ex spolijs Danorum, auro & in armis accepimus, vobis pro munere fœderis damus. Deinde pro vnoquoque homine in hac urbe dimidiam libram argenti offerimus: & insuper censum, quem antè solebamus, vobis persoluimus. Rex verò & Principes dexteras ab eis accipientes fœdus inierunt, & thesauris innumerabilibus atque obsidibus; & sibi collatis cum gaudio ad sua reuersi sunt. Statim Sueones Christi Domini nostri Omnipotentiam collaudantes, eumque magnum super omnes Deos esse prædicabant; & sibi placitum deuouerunt ieiunium: ita ut ad sua reuersi

*Apulia
fœdum cum
Suedis pax
gat. Et se eis
subiicit.*

reuerſi poſtquam domi ſeptem dies eſſent, *ieiunium*
illos ſeptem omnes pariter à carne abſtinerēt. *Suedorum.*
Sed & poſt hoc 40. diebus euolutis, ipſi vna-
nima conuentione 40. ſequentes ſimiliter à
carne pœnitentiam agerent. Quod & factum
eſt. Sicque fauore omnium prædictus Erim-
bertus Sacerdos, liberè apud eos quæ Dei
ſunt agebat, & diuinæ Religionis augmenta
ſtudebat.

CAPVT XXVIII.

*De morte Horici Regis, & de perſecutione iunioris
Horici; & quomodo poſtea conuerſus qua ante-
ceſſor ſuus conceſſerat ſtabilierit &
auxerit.*

INter hæc verò contigit diuino iudicio, vt
piratarum infeſtatione memoratus Ho-
ricus Rex bello interemtus ſit. Cum quo o-
mnes pariter Primores terræ illius, qui olim
Domno Epifcopo familiares & amici habe-
bantur, gladio interierunt. Deinde poſt hæc
conſtituto Rege Horico iuniore, quidam Co- *Horicus*
mes præfati vici Slieſvvic, nomine Houi, & *iunior de-*
cæteri Principes eius perſuadere ei cœperunt, *ſtraxit Eccle-*
vt Eccleſia apud eos facta deſtrueretur, & Re- *ſiã: ſed pauld*
ligio Chriſtianitatis ibi cœpta annullaretur. *poſt conuer-*
Vnde & Preſbyter qui ibi aderat perſecutio-
nis acerbitate compulſus inde reſeſſit. Pro hac
itaque re Domnus Epifcopus nimium con-
triftatus, quia nullum tunc cum Horico iu-
niore amicum habebat, ad diuina ſolito
more